

שבת מרה

לוקחה בהיום מיצותיה וחוריותיה מפי איום ממידבר נתנה
לויצאי פדיוס מאמר רצוני עונש ואחרה חוק ומשפט ותורה
ונעים הגה דברות עשרה ערובים יחד זה אחר זה ויצמודים
מיחזה אל מיחזה לוחות פתובים מיח ומיח ^{ויקם}
וחמכתב מכתב אהים לאששה חקקם זה כנגד זה להרשה בית
בוונם והתוים חמישה מול חמישה ציעם אנכי השמייע במיאמר
כנגדו לא תרצה הזחור פמישמר זה על זה להכין ולגמר כהכע
בהכשל ונחום לשפורדם כאלו ממעטים דמות כהוידם פי כה
כעלם אהים עשה את האדם ^{ויקם} רמז לא יהיה
בשני דבור כנגדו לא תנאת הזחור לצפור על אופניו דבר דבור
גיר ויוכיח עליו כופרים דומים לאשה מנאפת מאחרים תחת אישה
תקחזרים צוה לא תשא לשוא שם כליות חוקר כנגדו לא תגזב
הזחור להתיוקר הגנב ונאות ורצה והשבע לשקר ^{ויקם}
תויה זכור את נוס השבת כנגדו לא תענה הזחור כמה
במישיבת פו תשקר ותו ציא רופת קריאתם יוכיחו לו ללו ליהו
בל המיחלל שם קודש בודו כאלו מעיד עדות שקר בארזו בשמו
יציר שבת מיחלל מעיד כול לששה עולם שובלל ואתם עדו נאם
ויה ואני א ^{ויקם} רשם מיצות ככר לעס נכרא אב
ואם מיכבר כמורא משמועה רעה לא יודא אומר לא תחמוד
שת כנגדו בית רוע אמיתו ועכרו שורו וחמודו וכל כסודו בוא
מיאמר למימר למולו יגיד על החומר להכשילו סופו להולידו